

1. dopis

Bush Hill Park, 4. January 1946

Drazí!

Dnes v 10:30 čes. času jsme vyletěli a v 1:30 angl. času (ve 2:30 Vašeho času) jsme šťastně přistáli v Croydonu. Letěli jsme v kanadském vojenském letadle „Dakota“, které mělo malá okénka, jimiž jsem mohl hledět ven. Nad Čechami byla mlha, nad Krušnými horami se vyjasnilo a celou cestu jsem měl krásný rozhled. V horách bylo vysoko sněhu, dále na západ sněhu nebylo. Letěli jsme stále 1500 m vysoko, takže jsem mohl pozorovat zničená města německá. Jinak venkov zdá se být úplně neporušen, z továrních komínů se již kouří. Viděl jsem rozbité mosty, vlak jen jediný v Holandsku či v Belgii. Letěli jsme přes Cáchy a Maastricht. Nad kanálem sletěli jsme zcela nízko, takže nad Anglií div jsme věže neshazovali. Je nápadný rozdíl mezi krajinou před kanálem a za ním. Tam všecko šedé a hnědé, tady všecko zelené, že jako by nebyla zima. Ovečky se pásly na lukách, trávníky se zelenaly mezi poli (kterých je teď mnohem víc než bývalo), a i ta pole jsou zelená jaří. Bylo mi tak dojmavě veselo, že bych si byl zpíval, nebýt kolísavých pohybů letadla. Londýn jsem poznal v dálce podle mlhavé boudy, pod níž byl ukryt. Přistáli jsme hladce, bez kroužení, kterého jsem se bál podle zkušenosti minulého letu. Formality v Croydonu zabraly 3/4 hod., jízda autokarem k Victoria St. rovněž 3/4 hod., pak rychle do Underground na Liverpoolstreet St. Chytil jsem právě vlak a přesně ve 4 hodiny zvonil jsem u Brownů. Otevřel mě Runham a srdečně políbil. Právě před hodinou dostal náš telegram o mém příjezdu.

Celou cestu až na Liverpoolsheet viděl jsem velmi málo bombami poškozených domů. Jen část nádražní budovy vyhořela. Zato z vlaku viděl jsem ve východní části města celé bloky bombami zničené, totiž jen místa, kde domy stály. Sutiny jsou již odklizené a na jejich místech stojí malé, úhledné dřevěné domečky pro postižené obyvatele. Nejvíc utrpěly právě tyto chudobné, nevzhledné čtvrti, zvané slums. Snad na jejich místě budou časem stát domy úhlednější. Právě před Brownovým domem vybuchla bomba a dům silně poškodila. Byli právě všichni v pokoji, když se to stalo a byli zachráněni jen tím, že Runham před tím vyztužil zdi železem a betonem a z pokoje udělal jakýsi kryt. Nějaký čas bydleli u Grace, nežli R. dům znovu opravil. Místo oken v pokoji mají doma bednění.

Já obývám „svůj“ pokojík nahoře. Hned jsem se v něm zařídil. Elektr. kamínka v krbu pěkně hřejí a já u nich sedím, píšu a vzpomínám. Dnes večer přijde sem Grace a Elza a budeme mít poradu. Pí. Brownová je zdravější než kdykoliv předtím, je milá a vyslovuje kvůli mně angličtinu tak důkladně, že jí nerozumím. Ale ona zato tvrdí o mojí angličtině, že rozumí „nearly all“. Joyce je už několik roků doma a pečuje o maminku a domácnost. Eileen je zaměstnaná a přijde večer. Je na nich vidět zub času, což oni si jistě myslí o mně. Ale Runham ztloustl a nezestárl. Pomáhal jsem mu nakládat do auta hromadu balíků, které přichází od přátel pro trpící v Evropě (staré šatstvo, prádlo a boty). Jak je mi dobře mezi těmito dobrými lidmi!

Vzkazují Vám všem srdečné pozdravy, zejména Olze.

Přidávám k nim i pozdravy své a jsem

Váš Přemysl.

Nad mým krbem visí veliký obraz dědečka G. Lansburyho. Mile se na mne usmívá a já na něj.

Olgo, prosím, ve svých dopisech potvrzuj mi vždy dopisy, které jsi dostala, podle čísel. Svoje dopisy rovněž číslej.

CAPP-00209 ČAPP kart.40